

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7765/2021
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ са седиштем у Зрењанину, чији је пуномоћник Смиљана Цвикић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 133/19 од 19.05.2021. године, у седници већа одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 133/19 од 19.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 133/19 од 19.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 939/18 од 08.11.2018. године, ставом првим изреке, укинута је у целини решење о извршењу јавног извршитеља именованог за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Петровић Стевана број И.Ивк../2017 од 07.08.2017. године којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати износ од 10.393,87 динара на име главног дуга са законском затезном каматом почев од 20.07.2017. године до исплате, као и износ од 4.824,00 динара на име трошкова извршног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој плати износ од 26.272,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 133/19 од 19.05.2021. године, усвојена је жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена, тако што је одржано на снази решење јавног извршитеља И.Ивк../2017 од 07.08.2017. године у делу којим је тужена обавезана да у року од 8 дана тужиоцу исплати износ од 10.393,87 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом почев од 20.07.2017. године па до исплате, као и у делу трошкова извршног поступка у износу од 4.824,00 динара и тужбени захтев усвојен, а одбијен захтев тужене за накнаду парничних трошкова. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова првостепеног поступка плати тужиоцу износ од 10.588,00 динара, док је ставом трећим изреке, обавезана

тужена да на име трошкова поступка по жалби тужиоцу плати износ од 16.632,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, јер правилна примена материјалног права у погледу одлуке о тужбеном захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања па указивање у ревизији на другачије одлуке суда не указује нужно и на другачији правни став, због чега не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Наводима ревизије делом се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2.ЗПП.

Имајући у виду наведено на основу члана 404. став 2 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468.став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479.став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници – предлог за извршење поднет је 20.07.2017. године, а вредност предмета спора је 10.393,87 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Ревизија није дозвољена иако је одлука преиначена, с обзиром да је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално право искључује примену општих правила из члана 403. став 2 ЗПП (члан 467.ЗПП)

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**